

Sygn. akt VIII C 1990/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2016 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko Ł. M.

o zapłatę

zasądza od pozwanego Ł. M. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. kwotę 855,71 zł. (osiemset pięćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 407 zł. (czterysta siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1990/16

UZASADNIENIE

W dniu 9 marca 2016 roku powód F. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu Ł. M. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 855,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 marca 2016 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że Ł. M. zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z tytułu której pozwany był zobowiązany do zapłaty następujących kwot:

- 0,02 zł faktura za usługi nr (...) z dnia 19 stycznia 2014 r. z terminem płatności do 3 lutego 2014 r.,
- 225,44 zł faktura za usługi nr (...) z dnia 19 grudnia 2013 r. z terminem płatności do 2 stycznia 2014 r.,
- 470,97 zł faktura za usługi nr (...) z dnia 19 listopada 2013 r. z terminem płatności do 3 grudnia 2013 r.,
- 0,03 zł. nota odsetkowa nr (...) z dnia 19 listopada 2013 r. z terminem płatności do 3 grudnia 2013 r.,

W dniu 20 listopada 2014 r. (...) S.A. zawarła z powodem umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności, a następnie w dniu 19 stycznia 2015 r. (...) S.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, obejmującą także wierzytelność przysługującą wobec pozwanego. Na dochodzoną pozwem kwotę, poza kwotami wymienionymi w powołanych fakturach i notcie obciążeniowej, składa się również kwota 159,25 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie wyliczonych od kwoty należności głównej za okres od dnia następującego po dniu wymagalności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

(pozew k. 2v- 6v)

W dniu 22 marca 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 300,30 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

(nakaz zapłaty k. 7)

Od powyższego orzeczenia pozwany złożył sprzeciw, którym zaskarżył w całości nakaz zapłaty, wnosząc o zasądzenie kosztów postępowania sądowego. Pozwany wniósł o przekazanie sprawy do Sądu L. D. w Niemczech. Ponadto podniósł w treści sprzeciwu, że nie ma wiedzy o żadnym zadłużeniu względem firmy (...), nie otrzymał żadnego zawiadomienia na piśmie ani telefonicznie o zaległych należnościach.

(sprzeciw k. 9-10.)

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu.

(postanowienie k. 19)

W uzupełnieniu braków pozwu, pełnomocnik strony powodowej potrzymał żądanie pozwu.

(pozew k. 23-25v)

Na terminie rozprawy w dniu 17 listopada 2016 roku pełnomocnik powoda ani pozwany nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 110)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 czerwca 2013 r. pozwany Ł. M. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W., będącą poprzednikiem prawnym (...) S.A. w W., umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na czas nieokreślony. W treści umowy zaznaczono opcję dodatkową ekofakturę. Umowa została zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa, za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość. Dokument zawierający umowę został dostarczony pozwanemu na adres korespondencyjny przez kuriera, który po uprzednim zweryfikowaniu tożsamości pozwanego, przekazał mu umowę, która została przez niego osobiście podpisana w dniu 14 czerwca 2013 roku. Tym samym, abonent oświadczył, iż otrzymał, zapoznał się i akceptuje: Regulamin sklepu internetowego njumobile.pl; Regulamin promocji oferty nju z rachunkiem, Regulamin promocyjnej migracji z oferty O.; Cennik usług w roamingu nju, Cenniku usług nju mobile oraz Regulamin świadczenia usług dla Abonentów nju mobile.

(umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 62-64)

W dniu 19 listopada 2013 r. (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT nr (...) za usługi telekomunikacyjne w okresie 19 października 2013 roku do 18 listopada 2013 roku na kwotę 471 zł z terminem płatności do 3 grudnia 2013 r.

(faktura VAT nr (...) k. 75)

W dniu 19 listopada 2013 r. (...) S.A. w W. wystawił notę odsetkową nr (...) na kwotę 0,03 zł. z terminem płatności do 3 grudnia 2013 r.

(nota odsetkowa nr (...) k. 74)

W dniu 19 grudnia 2013 r. (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT nr (...) za usługi telekomunikacyjne świadczone w okresie od 19 listopada 2013 roku do 18 grudnia 2013 roku, na kwotę 225,44 zł. z terminem płatności do 2 stycznia 2014 r.

(faktura VAT nr (...) k. 72)

W dniu 19 stycznia 2014 r. (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT nr (...) za usługi telekomunikacyjne na kwotę 0,02 zł. z terminem płatności do 3 lutego 2014 r.

(faktura VAT nr (...) k. 70- 71)

Z uwagi na powstałe na koncie usługi zaległości, spowodowane brakiem płatności za korzystanie z usług telekomunikacyjnych, pierwotny wierzyciel (...) S.A. wypowiedział umowę ze skutkiem natychmiastowym w dniu 18 stycznia 2014 roku.

(wiadomość e-mail z dnia 29 marca 2016 r. k. 16, okoliczności bezporne)

W dniu 20 listopada 2014 r. (...) S.A. w W. zawarł z F. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności.

(umowa ramowa cyklicznego przelewu wierzytelności k. 47-55)

W dniu 19 stycznia 2015 r. (...) S.A. w W. zawarł z F. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. porozumienie nr 3 do umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 20 listopada 2014 r., w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanego.

(porozumienie k. 57-57v, wykaz wierzytelności k. 58-60)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany nie kwestionował samego faktu zawarcia opisanej umowy, twierdził jedynie, iż umowa nie została zawarta w lokalu przedsiębiorstwa w sposób tradycyjny, a contrario zatem została zawarta za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość. Dokument umowy został pozwanemu dostarczony przez kuriera. Pozwany składając osobiście podpis pod jej treścią potwierdził iż godzi się na warunki umowy, zobowiązując się do regularnego uiszczania należności za świadczone usługi na rzecz pierwotnego wierzyciela.

Odnosząc się do twierdzeń pozwanego, jakoby nie otrzymał żadnej informacji o powiększającym się zadłużeniu ani telefonicznie, ani pocztą tradycyjną na adres zameldowania, należy zauważyć, iż umowa o której mowa wyżej, zawierała zapis o opcji dodatkowej – ekofakturze, na którą to opcję pozwany wyraził zgodę. Z zasad doświadczenia życiowego można wnioskować, iż takiego rodzaju faktur dłużnik nie otrzymuje pocztą tradycyjną ani telefonicznie, a za pośrednictwem systemu teleinformatycznego i również za jego pomocą jest zobligowany świadczyć należności wynikające z tych dokumentów. Zatem nie dziwi fakt, iż pozwany nie otrzymał faktur na piśmie. Jego powinnością było

natomiast regularne sprawdzanie za pośrednictwem Internetu, na stronie Operatora, wystawionych i umieszczonych w sieci na indywidualnym koncie pozwanego faktur; której to powinności pozwany zaniechał. W ocenie Sądu, samo przekonanie pozwanego o braku zobowiązania do zapłaty, ze względu na brak pisemnych powiadomień o powstałym zadłużeniu, jest nieuprawnione, w świetle postanowień umownych traktujących o wyborze opcji ekofaktury.

Ponadto nie uszło uwadze Sądu, iż pozwany powziawszy wątpliwości co do prawdziwości i ważności zawartej umowy, zwracając się do powoda, został poinformowany o możliwości złożenia odpowiedniej treści oświadczenia o niezawieraniu umowy oraz o sfalszowaniu podpisu, pod rygorem uznania przez powoda, iż brak jest podstaw do uznania umowy za niezawartą. (wiadomość e-mail z dnia 22 marca 2016 r., k. 12) Pozwany nie złożył takowego oświadczenia, ani też nie podjął żadnych działań mających na celu zgłoszenie możliwości popełnienia przestępstwa wyłudzeni danych. Jak wskazał pozwany, co prawda dwukrotnie zwracał się za pośrednictwem poczty elektronicznej do (...) S.A. z zapytaniem w tej sprawie, na co uzyskał odpowiedź, iż w kwestii przeniesionych już wierzytelności należy kontaktować się jedynie z firmą windykacyjną. (wiadomość e-mail z dnia 21 marca 2016 r., k. 11v) Aczkolwiek należy zauważyć, iż pozwany w odpowiedzi na pismo powoda zawiadamiające o konieczności złożenia stosownego oświadczenia potwierdzonego przez (...) S.A., napisał, „nie zamierzam pisać, prosić i odkręcać jakieś sprawy z O. (...) nie mam czasu, ja pracuję”. (wiadomość e-mail z dnia 22 marca 2016 r., k. 13). W konsekwencji, Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego co do niemożliwości uzyskania oświadczenia od (...) S.A. ani też co do wątpliwości w kwestii ważności umowy. Należy zwrócić uwagę, iż

zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu pozwany nie podołał powyższemu obowiązkowi.

Na marginesie należy zauważyć, iż (...) S.A. w odpowiedzi na skargę pozwanego, potwierdziła, iż wierzytelność, której przelania na rzecz powoda dokonał pierwotny wierzyciel, wynika z nieterminowej płatności i powstaniem zadłużenia za korzystanie z usługi (...) mobile dla numeru (...), w związku z czym umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych została zerwana przez Operatora ze skutkiem natychmiastowym w dniu 18 stycznia 2014 roku. (wiadomość e-mail z dnia 29 marca 2016 roku, k. 16)

Można jeszcze zauważyć, że zasadnym byłoby wypowiedzenie przez (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sytuacji zalegania przez pozwanego z zapłatą wcześniej wymagalnych zobowiązań. Powyższe działanie mające na celu przede wszystkim zapobiegnięcie powstawaniu dodatkowych kosztów po stronie wierzyciela, jest powszechnie stosowaną praktyką wśród podmiotów dostarczających okresowo usług, usankcjonowaną w umowach, czy też regulaminach świadczenia usług.

Całość powyższych rozważań daje asumpt do wniosku, iż powód udowodnił żądanie pozwu. W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 855,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Na uwzględnienie zasługuje także żądanie zasądzenia kwoty tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od niezapłaconych w terminie opłat. Żądanie to znajduje uzasadnienie w treści przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Dalsze odsetki ustawowe zostały zasądzone od dnia wytoczenia powództwa, to jest od dnia 9 marca 2016 roku do dnia zapłaty, stosownie do treści przepisu art. 482 § 1 k.c.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona powodowa wygrała proces w całości, a zatem należy się jej od pozwanego zwrot kosztów procesu w łącznej wysokości 407 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu – 30 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł. oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 360 zł – § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015, poz. 1804)

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.